

ת"פ 61875/06/23 - מדינת ישראל נגד ריקליס אמיל בן אדוארד, בא כוחו עוה"ד שירן גולד

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 61875-06-23 מדינת ישראל נ' בן אדוארד

לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות מע"מ חיפה

נגד
הנאשם

ריקליס אמיל בן אדוארד
ע"י בא כוחו עוה"ד שירן גולד

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות הבאות:

באישום הראשון - 7 עבירות לפי סעיף 117 (א) (6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975;

באישום השני - עבירה אחת לפי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 + סעיף 88 לחוק האמור ותקנות 23 (ב) 19 ו-27 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976.

על פי האישום הראשון - הנאשם עוסק בענף התקנה ושירות של מערכות כיבוי אש וספרינקלרים רשום כ"עוסק מורשה" וחייב בהגשת דוחות לפי החוק.

למרות זאת, לא הגיש במועד, במודע, את 5 הדוחות התקופתיים לתקופת 3-4/21, 7-8/21, 11-12/21, 3-4/22, 9-10/22, ללא צירוף מלוא התשלום כנדרש על פי החוק והתקנות, כמפורט בכתב האישום.

בנוסף למעשיו כאמור, הנאשם לא הגיש במועד, במודע, כנדרש על פי החוק והתקנות את 2 הדוחות התקופתיים לתקופות 1-2/23 ו-3-4/23.

במעשיו המתוארים לעיל, הפר הנאשם את החובה להגיש במועד את הדוחות התקופתיים.

אישום מס' 2 -

הנאשם הגיש דוח תקופתי אחד לתקופה 5-6/22 ללא צירוף תשלום כנדרש על פי החוק והתקנות, מרכיבי הדוח התקופתי אותם ציין הנאשם על גבי הדוח התקופתי הנ"ל, שמסר לידי המאשימה, מפורטים בכתב האישום.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, הדגישה את התקופה הארוכה בה הגיש 8 דוחות תקופתיים ולא צירף את תשלום המע"מ המתחייב מהעסקאות שביצע, וכן הגיש 7 דוחות באיחורים שונים מעל 30 יום.

כמו כן, עמדה ב"כ המאשימה על גובה החוב למע"מ (קרן המס הפלילי), המגיע לכדי סכום של כ-155,000 ₪ נכון ליום הגשת כתב האישום, ועל כל הזמן שחלף מאז, לא סולק החוב.

צוין, כי פרט לשני דוחות עבור תקופות ינואר - פברואר 2023, מרץ אפריל 2023, שהוגשו כדוחות אפס (הצהרה על העדר עסקאות החייבות במע"מ), שאר הדוחות לא שולמו והמחדל לא הוסר. התיק ממשיך להיות פעיל ברשות המיסים.

עוד ציינה, כי הנאשם ניסה להגיע להסדר תשלומים, אך לא עמד בו, וההסדר בוטל. השיקים שנתן למנהל מע"מ, "חזרו", והנאשם לא פרע אותם, ולא הסיר את יתר המחדל.

הוגש עברו הפלילי של הנאשם המלמד על הרשעות קודמות בעבירות מרמה.

לאור מכלול הנסיבות, ביקשה לקבוע מתחם הנע בין מאסר על תנאי למאסר של 7 חודשים, מאסר על תנאי בין חודשיים ל-7, וקנס בין 5 ל-10 אחוזים מגובה המחדל, לצד התחייבות כספית להימנע מעבירות.

מנגד, טען הסניגור, כי הנאשם הודה והורשע בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו של בית המשפט, הנאשם פנה וניסה להגיע להסדר כספי עם שלטונות מע"מ, אך אלה לא הסכימו לפרוס לו את החוב ליותר מ-8 חודשים, ורק בהמשך המשיכו לפרוס את החוב ל-30 חודשים, אך הוא ביקש שיפרשו את זה פריסה ארוכה יותר ל-60 תשלומים.

נטען, כי לא מדובר בנאשם המנסה להתחמק מתשלום החוב, אלא בנאשם שניהל עסקים וקנס, הוא עבד כקבלן משנה אצל קבלן ראשי, אשר לא שילם לו בעבור עבודה שעשה לו.

הסניגור חזר וציין, כי מנהל מע"מ לא הסכים לפרוס לו את התשלומים לפי ההסדר, לתקופה ארוכה, הנאשם שילם שני שיקים של 12,500 ₪ כל אחד, אך לאחר מכן לא עמד ביתר התשלומים, ולכן, ההסדר בוטל.

עובר למתן גזר הדין הציג הסניגור אסמכתאות לתשלום 30,000 ₪ ששולמו בשתי פעימות.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם חזר על דברי הסניגור, והבהיר כי אין לו מה להוסיף מעבר לכך.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

אי תשלום מיסים המתחייבים לפי החוק, ובכלל זה אי דיווח במועד, פוגעת בשוויון הנטל, בקופה הציבורית, ומשקפת בעקיפין פגיעה בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים, הנובעים מכספי המיסים.

עמוד 2

בית המשפט העליון חזר לא אחת, על חומרתן של עבירות המס, ועל פגיעתן בחברה.

יפים לכאן דבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 9004/18 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים, הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם הקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זאת, ביטוי ממשי, במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה, ולא ינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא, כי העונש ההולם בעבירות אלה, הוא מאסר בפועל".

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

ברע"פ 4576/19 **אבו שמאלה נ' מדינת ישראל** (10.07.19), הורשע המבקש בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סכום המחדל עמד על 303,688 ₪, המחדל הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך של 112,429 ₪. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12-2 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 100 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעורו של המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש.

ברע"פ 4173/15 **אחמד אבו הלאל נ' מדינת ישראל** (29.06.15) נדון עניינם של המבקשים אשר הורשעו ב-26 עבירות על סעיף 117(א)(6) כשסכום המס עמד על 400,000 ₪. בגין עבירות אלה נדונו ל-8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 20,000 ש"ח או ארבעה חודשי מאסר תחתיו, בשים לב להיעדר עברם הפלילי. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי מדובר בעבירה הפוגעת בקופת המדינה ובסדר הציבורי, ומצא כי המתחם שנקבע - סביר, גם בהשוואה למקרים דומים. בית המשפט העליון התייחס לחומרת העבירות, קבע כי יש ליתן משקל לעובדה שהמבקשים עדיין לא הסירו את מחדליהם, ודחה את בקשת רשות הערעור.

ברע"פ 5389/15 **אבנר יצחק נ' מדינת ישראל** (10.08.15) הורשע המבקש בביצוע 20 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים למע"מ - 18 מהם לא הוגשו כלל ושניים הוגשו באיחור. בית משפט השלום גזר על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, וקנס בסך 25,000 ש"ח או 60 ימי מאסר תמורתו. ערעורו למחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה אף היא.

ברע"פ 1688/14 **דוד כץ נ' מדינת ישראל** (09.03.14) הורשע המבקש, בעבירות לפי סעיף 117(א)(6) ביחד עם תקנה 23(ב)(1) ותקנה 27 לתקנות מס ערך מוסף. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בעבודות שירות תוך ששקל את קשייו הכלכליים של המבקש, בעיותיו הבריאותיות, נסיבותיו המשפחתיות, הודאתו בכתב האישום והיעדרו של עבר פלילי. בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של המבקש משזה המשיך לבצע עבירות גם לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום, וקבע כי ששת חודשי המאסר ירצו מאחורי סורג ובריה. בקשת רשות הערעור נדחתה.

בעפ"ג 59091-02-16 **עזאם נ' מדינת ישראל** (19.5.16) הורשע המערער בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד, לפי סעיף 117(א)(6) ונגזרו עליו 10 חודשי מאסר וקנס בסך 40,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור והתייחס לכך שהמחדל לא הוסר.

עפ"ג (מרכז) 24241-12-14 **אברהם שטרן אוזן נ' מדינת ישראל** (10.2.15) הורשע המערער באי הגשת 11 דו"חות

לשלטונות מע"מ אשר השתרעו על פני 3 שנים. בבית משפט השלום נגזרו על המערער 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות ול-6 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו וגזר על המערער 3 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

מדובר בנאשם אשר במשך תקופה ארוכה, ממרץ 2021 - במשך שנתיים - עד אפריל 2023, הגיש שמונה דוחות תקופתיים, מבלי שצירף את תשלום המע"מ המתחייב מהעסקאות הללו.

בנוסף, שבע מהדוחות אותם הגיש הוגשו באיחורים שונים מעל 30 יום.

קרן החוב הפלילי מגיע לסכום של 155,000 ₪, נכון ליום הגשת כתב האישום, ועובר לטיעונים לעונש עומד החוב על סך של 142,000 ₪.

עם זאת, הוצגו אסמכתאות לפיהן הנאשם שילם 30,000 ₪, אך עדיין נותר חייב כ- 112,000 ₪.

הנאשם אמנם פנה לעשות הסדר תשלומים, אך שילם שני תשלומים, אך מעבר לכך לא עמד בהסדר. יצוין, כי הפריסה שביקש של 60 - 72 תשלומים, אינה ריאלית, שכן מדובר בפריסת תשלום של בין 5 ל-6 שנים.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בהינתן הערכים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, עוצמת הפגיעה בערכים אלו, מדיניות הענישה הנוהגת, מתחם העונש אותו ביקשה המאשימה שבית המשפט יאמץ, משקף גישה מקלה, אך בית המשפט מקבל אותו, ועל כן קובע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ועד ל-7 חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה שנע בין חודשיים ל-7 חודשים, וקנס שינוע בין 5 ל-10 אחוזים מגובה יתרת המחדל, לצד התחייבות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

מדובר בנאשם יליד 1990, אב לילד שנולד לו לפני שבעה חודשים.

מעיון בגיליון הרישום הפלילי, עולה כי לחובתו של הנאשם הרשעות פליליות בעבירות מרמה ושיבוש הליכי משפט, ובין השנים 2013 - 2014, ריצה עונש מאסר בכליאה ממשית.

לטענת ההגנה, ההסתבכות עם שלטונות מע"מ, נבעה מכך שהנאשם ביצע עבודות לקבלן אשר לא שילם לו.

יחד עם זאת, יש לציין כי מדובר במחדלים שהחלו בתחילת 2021. כיום, כ-3 שנים לאחר תחילתו של המחדל, עדיין לא סילק את מלוא חובו לשלטונות מע"מ.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

לאור מכלול הנסיבות, היקף העבירות, תדירות ביצוען, גובה המחדל הכספי ומכלול נתוניו של הנאשם, נמצא לנכון להטיל עליו עונש של מאסר בפועל, אך בשל העובדה שמדובר בהסתבכות ראשונה של הנאשם בסוג זה של עבירות, סילוק חלק מהחוב, נמצא לנכון לקבוע כי המאסר לא ירוצה בכליאה ממשית, אלא בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות בעמותת "שווים" קרית ביאליק, רח' החרושת 96.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 10/4/24 שעה 08:00, בפני הממונה על עבודות השירות, מחוז צפון, סמוך לבית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה ו/או אי הישמעות להוראות הממונה עלול להוביל להפקעת הצו והוא ירצה את המאסר בכליאה ממשית.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

קנס בסך - 12,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-12 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.24 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

התחייבות כספית בסך - 30,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מלבצע עבירה מהעבירות בהן הורשע בתיק זה. במעמד הקראת גזר הדין הוסבר לנאשם, כי אם יבצע עבירה מהעבירות נשוא גזר הדין, בתוך התקופה שנקבעה לעיל, ויורשע בגין ביצוען, תמומש ההתחייבות ותהפוך לקנס לחובתו, והנאשם אישר קבלת ההתחייבות עליו.

המזכירות תמציא העתק החלטה זו לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשפ"ד, 07 מרץ 2024, במעמד הצדדים.

/